

Magasztalja az én lelkem

Lk 1,46-55

szöveg: Oppenheim, 1612 dallam: P. Davantès, Genf, 1562 (146. zsoltár)
Magnificat, Mária hálaéneke akkordok: koralkonyv.hu

Dm Gm/d Dm Gm A⁷ Dm B Gm A⁴ Dm

1. Ma-gasz - talja az én lelkem Az U-rat mind él-tiglen,

B F/a Dm B F Dm B Cm D⁴ G

És ör-vendez az én szívem Meg-tar-tó Is-tenemben,

C F Dm A B Gm F/a Gm/b D⁴ Gm

Hir-de-tem kegyességét És nagy jó - té - te - ményét.

2. Mert kegyesen megtekinté Ő szolgáló leányát, Jóvoltából meg nem veté
Hű, alázatos voltát, Mert íme, minden nemzet Boldognak mond engemet.

3. Mert énvelem nagy dolgokat Tőn a hatalmas Isten, Midőn egyszerű
voltomat Felemelé kegyesen, Szent azért az Ő neve, Áldandó dicsősége.

4. És az Ő irgalma vagyon Nemzetségről nemzetre, Örökké néz
irgalmason Minden istenfőre, Hatalmas dolgot szerze Ő karjának ereje.

5. A kevély gondolatúknak Menten eszeket veszté, Dühös szándékát
azoknak A jókra nem ereszté, Engem is nagy irgalma, Megtarta nagy
hatalma.

6. A hatalmas gonoszokat Ő székükből levoná, És az alázatosokat Híven
felmagasztalá, Mert szeret szelídeket, És gyűlöl kevélyeket.

7. A nyomorult éhezőket Minden jókkal bétölté, A gazdagsággal tölteket
Üresen elereszté, Mert Őtőle mindenek Bölcsen vezéreltetnek.

8. Izráelt, az ő szolgáját Híven hozzá fogadá, Említvén irgalmasságát,
Népét meglátogatá, Rájok nyújtván kegyelmét, Betölté ígéretét.